

JW Support

Dutch Shalom Family for Children Bangladesh
opvang voor straatkinderen in Savar, Dhaka, Bangladesh

Nieuwsbrief 17,
Juni 2013

Deze nieuwsbrief is gevuld met belevenissen uit mijn laatste bezoek in het voorjaar. Een nieuwe rubriek waarin u kunt kennismaken met kinderen van onze Dutch Shalom Family for Children en natuurlijk de laatste nieuwtjes van de slumschool, over de reisplannen en een bijdrage over de textielindustrie.

Dutch Shalom Family for Children

Medio februari ben ik voor 7 weken naar mijn geliefde "Banglakids" gegaan. Het is altijd fantastisch om in het meisjeshuis te logeren en mee te draaien in de dagelijkse routine. De kinderen staan om half zes op en gaan van 6 - 8 uur huiswerk maken, daarna ontbijt en op verschillende tijden naar school. Als ik 's morgens wakker wordt, is het huis gevuld met hun stemmen. Er wordt hardop geleerd, er wordt gelachen en gespeeld. De eerste dagen na thuiskomst in Voorburg is de stilte overweldigend en het leven erg saai.

Eind februari had ik het geluk mee te kunnen met de jaarlijkse picknick, één van de hoogtepunten in het leven van de kinderen. We waren via via uitgenodigd om naar een school te komen, waar we de lokalen en het veld eromheen mochten gebruiken voor de lunch en spelletjes. Ook was er een voetbalwedstrijd tussen de jongeren van die school en onze tieners georganiseerd. Dat we hebben gewonnen heeft de feestvreugde nog verder verhoogd. We hebben ook nog een minimuseum bezocht en heel veel spelletjes gedaan. De gammele bussen (zouden in NL 10 jaar geleden al van de weg zijn gehaald) brachten ons 's avonds moe maar voldaan weer thuis.

Kennismaken met...

Dit is een nieuwe rubriek waarin u kunt kennismaken met onze kinderen, hun achtergrond en toekomstdromen. Deze keer stel ik Nur Islam, Barsha en Sumon aan u voor.

Nur Islam is 19 jaar en heeft net zijn middelbare school afgerond. Hij heeft een vader, 2 broers en 1 zus. Zijn vader is daily labour: mensen, die per dag kunnen worden ingehuurd voor diverse klusjes. De zus is getrouwd en heeft 2 kindjes. Zijn favoriete sport is voetbal, hij is dol op vis en zijn mooiste reis was naar Srimongol (zie toerismeplannen). Hij wil het liefst boekhouder worden, dus wie weet kan hij t.z.t. onze Pintu opvolgen. Hiervoor moet hij eerst nog naar college en daarna zijn er diverse mogelijkheden. Monir, de manager is zijn grote voorbeeld: hij is zorgzaam en geeft goede adviezen. Hij is blij en dankbaar dat hij in ons project woont, omdat hij zich nu verder kan ontplooiën. Als hij nog bij zijn vader zou wonen, was hij nu

al getrouwd en zou voor de hele familie financieel verantwoordelijk zijn. Zonder onderwijs zou hij in armoede blijven hangen.

Barsha is 12 jaar en zit in klas 7 (2e jaar middelbare school). Zij heeft een moeder en 2 broertjes. Haar moeder woont in één van de sloppenwijken en verdient een karig loon in een textielfabriek. Ze is dol op ijsjes, vindt het leuk naar voetbal te kijken en speelt graag ludu (mens-erger-je-niet). Zij heeft prachtige herinneringen aan de picknick in 2010, toen ze naar zee zijn geweest. Zij wil later graag een eigen opvanghuis hebben om andere kinderen te helpen. Haar grote voorbeeld is Martha, de leidster van het meisjeshuis, omdat ze een lieve vrouw is, die de meisjes op een positieve manier aanspoort hun onderwijskansen goed te benutten en de kinderen ook sociale vaardigheden leert. Omdat het een mooie en slimme meid is, haar moeder niet goed op haar kon letten en niet genoeg verdient om haar naar school te sturen is ze via één van onze kookmoeders bij ons terecht gekomen.

Shumon is 15 jaar en zit in klas 7. Hij woont nu 2 jaar bij ons en kwam uit een opvanghuis voor gehandicapte kinderen. Sumon loopt mank, is erg pienter en is een fantastische leerling. Zijn ouders zijn erg arm, wonen in een dorp op het platteland en omdat Sumon in hun ogen "gehandicapt" is, hadden ze hem naar een tehuis gebracht. Gelukkig kende één van de medewerkers ons project en daarom kon Sumon via ons naar de middelbare school. Hij is dol op cricket en eet het liefst vis en rijst. Hij zou heel graag eens op reis naar Banderban (heuvels en authentieke bergstammen) gaan. Zijn grote voorbeeld is Binoy, de leider van het jongenshuis, omdat hij de jongens met veel liefde begeleidt bij hun studie en algemene ontwikkeling. Zijn toekomstdroom is een baan als computer engineer.

Voortgezet onderwijs

"Grote" Sumon is intussen klaar met zijn opleiding tot Patholoog en heeft per 1 juni een baantje in een kliniek ergens op het platteland. Zoaming gaat naar college; het schoolgeld wordt door zijn familie betaald, maar hij woont nog wel bij ons. In ruil daarvoor springt hij bij als één van de leiders verlof heeft. Shisir is in het laatste jaar van zijn opleiding tot Patholoog. Van de twee tieners, die net de middelbare school hebben afgerond, gaat er één naar "college" en de andere volgt een opleiding tot "automobile engineer". Vakopleidingen verdienen de voorkeur, omdat daar t.z.t. het beste werk te vinden is.

Slumschool

Zoals jullie weten neem ik vaak kleding mee voor onze kinderen. Intussen is hun box goed gevuld en werd het tijd om te leren delen. Soms gaat hun kleding naar broertjes of zusjes, maar ook de anderen moeten leren delen. Ik had dus bedacht dat ze allemaal iets moesten inleveren voor andere kinderen, die niks hebben.

Met een koffer vol kon ik op bezoek bij de meisjesschool in de slums (sloppenwijk). Ik had ook nog een zak vol Monskeys (weggevertjes van Hoogvliet) En je kunt je niet voorstellen hoe blij deze kinderen zijn met een 3e hands shirt of broek en een klein cadeautje. Door uw steun krijgen deze kinderen elke dag een gezonde maaltijd en onderwijs. Zelfs op vrije dagen komen de kinderen naar school, omdat het daar beter is dan thuis. Gelukkig zijn er altijd vrouwen in het project aanwezig i.v.m. de vakopleiding naaien en borduren, zodat ze worden opgevangen en te eten krijgen.

Kledingindustrie Bangladesh

We zijn natuurlijk allemaal enorm geschrokken van de berichten over de textiel fabrieken. Slechte werkomstandigheden, branden en de grootste ramp: het instorten van een gebouw met 7 verdiepingen in Savar. Dit is vlakbij het busstation, zo'n 10 minuutjes reisafstand per riksja vanaf onze opvanghuizen. Hier is een grote bazaar (winkelcentrum) en hier starten mijn reizen naar Dhaka of andere plaatsen. De broer van één van onze oud medewerkers is bij deze ramp omgekomen. Veel mensen van het platteland komen naar de stad om te werken. Ze huren met elkaar een kamertje, leven zo sober mogelijk en sturen al het verdiende geld naar familie op het platteland. De zorg voor elkaar is enorm en men brengt grote offers om familie te steunen.

Er zijn vele discussies om aan fabrieken in Bangladesh geen opdrachten meer te geven, maar dat is echt géén optie. Dat zou betekenen dat miljoenen mensen zonder werk komen. Het is veel belangrijker om met alle betrokkenen om tafel te gaan en de werkomstandigheden aan te pakken en natuurlijk aan ons de taak om wat vaker Fair Trade mode te kopen. Dat is het signaal aan de mode industrie dat wij meeleven met de mensen die onze producten maken. Het is met de koffie gelukt, laten we allemaal ons steentje bijdragen en ook op het gebied van kleding kritischer zijn bij wat we kopen.

Toerismeplannen

Door de politieke onrust waren er veel stakingen, waardoor reizen niet altijd gemakkelijk te plannen waren. Eind dit jaar of begin volgend jaar zullen er verkiezingen worden gehouden, waarna de rust hopelijk snel terugkeert. Mijn lokale partner Mahadi en ik hebben het land in "mootjes gehakt" en per regio interessante aanbiedingen gemaakt. Met één van zijn vrienden heb ik de teksten voor brochures gemaakt en momenteel wordt de website opgetuigd. Onze troef is Community Based Tourism: logeren bij de mensen thuis, die je meenemen naar de bezienswaardigheden in hun omgeving, maar waarbij je ook deel uitmaakt van het gezin en gezellig meegaat op theevisite bij familie of vrienden. Het is een unieke beleving om de gastvrijheid en warmte van de Bengalen te ervaren.

Met twee tieners, die net hun eindexamen van de middelbare school hadden afgerond en de manager ben ik naar de theeplantages in het Noordwesten afgereisd. Srimongol en omgeving staat vol met theestruiken, waar je heerlijk doorheen kunt wandelen (door het hoogteverschil goed voor de beenspieren ☺). Natuurlijk hebben we ook de speciale 7-laagjes thee gedronken en een prachtige wandeling gemaakt door het Luwachara National Park. Ik heb ervan genoten, maar de vrolijke gezichten van de twee tieners waren onbetaalbaar. Hun reiservaringen beperken zich tot een familiebezoek of de jaarlijkse picknick. Overigens betaal ik alle reizen en vervoer uit eigen zak. Het doel is om inkomsten te verwerven voor het kindertehuis, maar er zijn te veel onzekerheden om hierin geld te investeren, dat bedoeld is voor de zorg van de kinderen.

Tenslotte

Houdt u voor onze reisplannen vooral de website in de gaten www.jwsupport.nl. U kunt ons steunen met kinderkleding of een gift op rekening 98.04.73.098. Kent u anderen die ons werk een warm hart toedragen, stuur deze nieuwsbrief door of geef de namen door aan het bestuur.

Hartelijke groet,

Joke Wittekoek

Stichtingsbestuur:

Voorzitter: Joke Wittekoek Initiatiefneemster

Secretaris: Danielle van Dijk

Penningmeester: Johan van Bruggen

Informatie over de projecten en hoe u die kunt ondersteunen en voor het bestellen van artikelen: www.jwsupport.nl

Email: whitecake@jwsupport.nl Telefoon: 070-3477620

Giften voor het project kunt u overmaken op: bankrekening: 98.04.73.098 t.n.v JW Support te Zoetermeer